

Vuonna 1921 helmikuun 7 päivänä kokoontuivat Eduskunnan Pankkivaltuusmiehet varapuheenjohtaja Nevanlinna, herrat Heinonen ja Ramsay sekä varamiehet Liakka, Listo ja Salmio.

1 §.

Jatkettiin kokouksessa kuluvan helmikuun 1 päivänä pöytäkirjan 8 §:n kohdalla esillä olleen Suomen Kaupunkien Hypoteekikassan asiaa koskevan kysymyksen käsittelyä. Ilmoitettiin, että Pankkivaltuusmiehillä oli ollut tilaisuus nähdä Suomen Pankin, Kansallis-Osake-Pankin ja Keskinäisen Henkivakuutusyhtiön Suomen kesken tehty sopimus Hypoteekikassan valuuttalainojen maksamisesta.

Asiassa syntyneessä keskustelussa oli

Herra Listo sitä mieltä, että sopimuksessa oli maan raha-asiaain vaatimuksia ja Suomen Pankin etua hyvin valvottu ja että Suomen Pankki tulisi tästä takauksesta selviämään ilman mitään tappiota. Puhujan mielestä olisi Pankkivaltuusmiesten an-

14

nettava tämänmukainen lausunto sopimuksesta Pankkivaliokunnalle.

Herra Ramsay katsoi Johtokunnan toimenpiteen olevan hyvin harkitun ja pitävän yhtä sen kannan kanssa, jonka puhuja oli aikaisemmissa lausunnoissaan ilmaissut. Sopimuksella on saatu aikaan edullisempi asianjärjestely kuin puhuja oli aikaisemmin olettanut ja piti hän sen vuoksi sopimusta onnellisena. Puhuja oli sen vuoksi valmis kannattamaan Johtokunnan kirjelmän lähettämistä Pankkivaliokunnalle, ei ainoastaan muodollisena ilmoituksena, vaan myöskin Pankkivaltuusmiesten lausunnon mukaan liittäen.

Herra Salmio oli sitä mieltä, että jos Hypoteekikassaa todella uhkasi vararikko, niin oli Johtokunnan tehtävä voitavansa tämän estämiseksi. Tällä perusteella katsoi puhuja voivansa ymmärtää Johtokunnan menettelyn.

Herra Heinonen katsoi että kun Pankkivaliokunta ei ollut tehnyt asiassa vielä mitään varsinaista päätöstä, niin Pankkivaltuusmiesten asiallinen lausunto näyttäisi siltä kuin tahtoisivat

Pankkivaltuusmiehet sitoa Pankkivaliokunnan käsiä.

Puolsi ilmoitusta Pankkivaliokunnalle, mutta vastusti asiallista lausuntoa.

Herra Nevanlinna oli sitä mieltä, että jos tästä asiasta lausunto annettaisiin, niin täytyisi sen olla verrattain perusteellinen. Puhujan mielestä ei lausunto kuitenkaan ollut tässä yhteydessä välttämätön.

Koska Pankkivaltuusmiesten kesken niin ollen oli ilmaantunut eri mieliä siitä, missä muodossa Pankkivaltuusmiesten olisi asiasta ilmoitettava Pankkivaliokunnalle, niin toimitettiin asiasta äänestys, jolloin

Herra Salmio katsoi että Pankkivaltuusmiesten olisi saatettava Johtokunnan ilmoitus Pankkivaliokunnan tietoon;

Herra Listo oli sitä mieltä, että Pankkivaltuusmiesten olisi samalla annettava asiasta Pankkivaliokunnalle lausunto, jossa Pankkivaltuusmiehet ilmoittaisivat, että sittenkuin heillä oli ollut tilaisuus nähdä puheenaoleva sopimus, he olivat tulleet siihen käsitykseen, että tässä sopimuksessa o-

li maan raha-asiain vaatimuksia ja Suomen Pankin etua hyvin valvottu;

Herra Liakka yhtyi herra Salmion mielipiteeseen;

Herra Ramsay yhtyi herra Liston mielipiteeseen;

Herrat Heinonen ja Nevanlinna yhtyivät kumpikin vuoroonsa herra Salmion mielipiteeseen, joka siten oli tullut Pankkivaltuusmiesten päätökseksi (Kirjelmä 14).

Vakuudeksi:

L. N. Raukasa